

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 44. Hæc S. Congregationis decisio aliquantum temperata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

Sæc. XVIII.
A. C. 1726.

tum erat, hosce articulos æquivocis
verbis esse expositos, Constitutionis
explicationes ideo duntaxat efflagitari,
ut eadem tacite non sine gravi Clemen-
tis XI. defuncti injuria revocaretur, ex
ipsa denique articulorum approbatione
adeo pacem sperari non posse, ut nil
certius timendum foret, quam dissidia
magis acerba, novamque factionem. Ea-
propter hujus Congregationis Patres
die Februarii decidebant, rejiciendum
esse scriptum illud, quod Noaillius Car-
dinalis Romam misisset, e contrario au-
tem ab eodem Cardinale aliud & qui-
dem illud, quod Roma ad illum erat
transmissum, esse promulgandum, in
quo hæc legerentur verba: *Accepto sin-
cero animo Constitutionem Unigenitus pure
& simpliciter, & quicquid contra eam
scripsi vel feci, id totum damno ac retracto,
Conclusum insuper . . . ante publicatio-
nem mandamenti nec dandos nec promitten-
dos esse articulos, sed post publicationem
mandamenti ad mentem Sanctissimi sub ti-
tulo non explicationum, sed articulorum
esse dandos.*

§. XLIV.

*Hæc S. Congregationis decisio aliquan-
tum moderata.*

Hucus.

Hucusque Cardinalis Pollignacus neutri parti adhærere videbatur, cum autem a Borbonio Duce iterato literas recepisset, quibus ei injunctum, ut articulos a Rege rejectos Romæ approbari præpediret, aliunde autem Noaillium S. Sedi reconciliandi desiderio flagraret, aliam, mitioremque viam inire statuit: Noverat perbene, Noaillio nil molestius accidere, quam si ea, quæ ipse tuta conscientia hucusque scripta actaque reputabat, juberetur damnare & Constitutionem *pure ac simpliciter* acceptare, hinc Congregationis Patres efflictim rogabat, ut pacis amore quædam in mandato duriora temperarent. Annuere hi ejus precibus & in mandati formula verbum *damno* in illud *revoco* immutarunt, sed loco *pure & simpliciter* poni permiserunt *sine ulla restrictione ac relatione*. Nihilominus altera mox die Pollignacus exposuit, post factam hac super re maturiorem deliberationem sibi videri, adhuc alia quædam asperiora esse lenitatis condimento mitiganda. Rursus igitur Patres die 12. Februarii Conventum habuerunt, & Pollignaci voto assensere. Hæc Patrum moderatio placuit tum summopere Pollignaco, qui etiam palam pollicitus est, se Sanctitatis suæ nomine a Rege petiturum, ut suprema
sua

Sæc. XVIII.
A. C. 1726.

Sæc. XVIII. sua auctoritate hunc reconciliationis
 A. C. 1726 modum promovere velit. Nec promif-
 sionis facilitati deerat fidei constantia;
 Hic enim a Rege jussus erat, ut Pon-
 tificem certiozem faceret, quod Rex
 hoc scriptum post factas in eo immu-
 tationes omnino ratum acceptumque
 haberet. Verum non ea erat Noaillo
 sententia; cum enim ibi suos articulos
 nullatenus approbari, nec Pontificium
 Breve sperari posse deprehenderet, nisi
 prius Bullam sine ulla restrictione ac-
 ceptaret, hinc suæ formulæ, quam
 antea Romam miserat, pertinacius in-
 stitit, quamvis illam a Romana Curia,
 & Gallis Cardinalibus fuisse rejectam
 nosset.

§. XLV.

*Noaillius Cardinalis suam oppositio-
 nem excusare intentus.*

Jam firmum fixumque habuit Noail-
 lius Cardinalis, ut formulam Roma
 sibi transmissam penitus rejiceret, ne-
 quidem admittis, quæ addebantur,
 temperamentis: Verebatur tamen, ne
 suo adversus mitissima Pontificis &
 S. Congregationis consilia præfracto
 animo in plurimorum vituperationem
 veniret, eapropter edito palam scripto
 suam agendi rationem vindicare nite-
 batur,